

Dg: Fasiszta

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 47. szám, 2021. november 26.

Nekem 2002-es bukása óta nincs kétségem, hogy Orbán fasiszta alapon politizál. Akkortól nem titkolja, hogy politikai ellenfelet nem ismer, csak ellenséget, és önmagát lojális ellenzékiként nem óhajtja még elképzelni sem. Ez nem érthető félre, mégis a ballib politika és az értelmiségi holdudvar máig nem volt elég bátor, hogy nevén nevezze a gyereket. Az, hogy a csekély számú nem szélsőséges konzervatív nem vette észre a bukó miniszterelnök színe változását, a magyar történelem ismeretében nem csoda. Én - naiv módon - azt reméltem, hogy a magyar keresztény egyházak és az Európai Unió gátat vet a feltörekvő fasizmusnak. Hatalmasat tévedtem, fordítva történt. A magyar „keresztények” nyíltan, teljes mellszélességgel, a német politika kevésbé föltűnően, de szintén fölsorakozott a felcsúti duce mögött. Az eredmény az, hogy erkölcsileg és politikailag ismét nullán áll az ország.

Bauer Tamás nem tartozik sem a bátortalanok, sem a tanácstalanok közé, mégis csak a kereszténydemokrata Márki-Zay Péter után szólalt meg (*Fasiszta?*, *ÉS*, 2021/46., nov. 19.). Ezt nem szemrehányásnak szánom, ellenkezőleg. Megmagyarázta és megindokolta az ellenzék miniszterelnök-jelöltjének fájdalmas, félmondatos megállapítását. Nagy dolog ez: megvan a pontos diagnózis. Csakhogy ennek a betegségnek sokkal nehezebb a gyógyítása, mint a populizmusnak vagy a korrupciónak. Tartok tőle, hogy labdacso (pilulák) beadása és purgálás kevés lesz. Műtétre van szükség.